

Baharlar

M. Kerem Türkcan

Bir Baudelaire Dođmalı

Bir temmuz sanrısı,
Bir vahşet tarlası gibi
Fahişeler, hançerler ve kan ile dolmakta
Kışın karanlığında şeytanın sözleri ve
fısıldayan şarap kadehleri-
Sinek vızıldamaları
Gündelik sıkıntıları
Maskeli baloları, göğüsleri
Ve sarhoş dansları ile
Ter, şehvet ve kibir
Küfür, medeniyet ve ilim
Dolduruyor sizin katil gözlerinizi
Efendilerim, kardeşlerim, kölelerim;
Aldanmış, aldatılmış, oburlukla kutsanmış Fransız halkı!

O Belde

Sessizlikle kutsanmış of beldede-
Nice ilahiler katledilmiş
Güneşlerle boyanmış
Ve sessizlikten, bunaltıdan
Tutuşmakta nefretle-
Katiller, hırsızlar, evsizler, sarhoşlar
Sürülerce, tanımsız bir şevkle yağmalanmış,
Parçalamış ötesiz tarlaları.

Kim neye yanmalı? İhtiras, pus, barut,
Ve en önemlisi çürüyen bir hayat-
Erdemlerle yargılanmış, idamdan
Kaçmış, günlere aydınlık veren ruhlara
Sabırlı, umutsuz bir belde lazım.
Ve o beldede, hayaller gölgelerce
Gömülmeli-
Bağırılmalı denizlere:
“Ey sen, toprağını kanla süren çocuk
Tiksinsen de, inanmasan da, dur biraz-
Dinle çalınmış göklerin
Bitmeyecek
Şarkısını!” diye.

Zira o aşıkların sözleriyle var ettiği beldede
Nice renkler hasatlarda harcanmıştır-
Unutkanlığın hükmettiği o bahçede
Ödüller işkencelerle boyanmıştır.

Belki de

Mermer sütunların ötesindeki göklerdeydi aşkımız-
Unutulan rüyalar kadar güzel, saniyeler kadar kısaydı.
Sessiz güneşlerin gölgelerinde saklanırdık sabahları,
Beklerken birbirimizin saydamlaşan hatıralarını.

Bir zamanlar, ikiyüzlü aynaların yansımalarında,
Kırmızıyla mavi gibi, neredeyse düşmanca, birbirimize
bakardık-
Haince düşüncelerin o unutulmaz alacakaranlığında,
Üzüntülü anları dar koridorların ardına saklardık.

Belki de umuttu bizi iten kucaklamaya onları, zira
Kölesi olmuştuk cansız düşüncelerin, dar salonlarının; oysa
sanıyorum
Doldurabilirdik soluk çehrelerimizi birlikte;
Yaşayabilirdik, tanışabilirdik belki de, belki de.

Biz Düşünceler

Oyuncul bir sanat bizimkisi
Ä.îãã melodilerini yankılayan:
Tembel bir kireşendo başlamakta;
Oryantel bir davul melodisi, rahat ve gergin---
Kitaplarımız yayılıyor asılmamış raflara
Ağlamalara gülüyoruz, sessizce;
Rüzgarla uçuyoruz
Belki de sadece düşüyoruz

Biliyoruz

Ustaca çizilmiş parantezlerimiz var

Ekşi günlere gelin damat adadığımız

Nice pençelerimiz var, yağmurda ıslak, güneşte kuru

Senin benim gibi rüyalarda yaşayan

(Ve hızlı kelimeler kirahıyoruz biz)

Ödüyoruz sefaletlerle borçlarımızı

Böylece akıyor ilk gölge/kemiklerimiz

Niyeyse

Hak-ediyoruz sanrılarımızı

Yakınlar

Kırmızı-yeşil boyalı gecelerde
    Buğulu camların ardındaki çiğlerde
Orkestra çizgileri kaniyorlar sessizce
    Renkli dumanlar doğuyor her gün
Batı rüzgarlarında kıvrılıp yatıyorlar
    Uzun kısa köşelere tırmanıyorlar;
    Mutlu bir sokakta ağlıyor adam
    Mantosu siyah, eski ama kaliteli
    Demiryollarında radyolarda çalıyor
Tekrar tekrar, zarlari yuvarlanıyor

Şah

Vezir çalardı sazını,
Tuttururdu o bir melodi
Filler büyülenirdi,
Ve dans ederdi piyonlar
Sadece *mutluydular*
Çok *mutluydular*
Ah ne *zavallılar* huzurumda

Narsisizm

Anlayalım artık:
Yaşamlarımız, biz küllerin yaşamları
Bizi asla dinlememiş olan
Gecede, hiçliğin gölgeleri,
Geçmişten kalan tozlar,
Bizi çirkinleştiren tarihimiz,
İnsanlara bulaştırdığınız dumanlar,
Sabahki kahve, akşamki çay,
Ve hiç bitmesin dediğimiz uykular
Arasında geçmedi;
O çok sevdiğimiz yaşamlarımız,
Yüzlerin arasında erittiğimiz yaşamlarımız,
Uğruna kendimizi unuttuğumuz yaşamlarımız,
Bilmezsiniz ama, tek bir nefesten ibaretti.

Bazen Saklanır

Görünmez olanın

İstekleridir bozan

Zavallı insanın düşüncelerini-

Gözyaşları dökülmez

Saklanırlar bazen

Kelimeler yetersizdir

İstisnalar isteksiz

Hegelyen Gençlik

Zavallılar! Pek zavallılar!
Mutluluęu bulabildiniz mi sözcüklerde?
Ben bulamadım mutluluęu;
Öleceęini öęrenen adamın gözlerinde...

Gecelerde Yaşıyoruz

Oyuncak bir kedi gibi ıslak
Ucuz çarşafardaki yavaş yorgunluk:
Şafak ateşleri arsızca yanmakta
Yeni çehrelerimizdeyse yaşlı bir solgunluk
Eskiden fisıldamaktayız

Bilemiyorum

Ahşap bir kayganlık sevgisi şu işte
Yersiz zeminlere yayılan:
Bu kan benim kanım değil;
Bilemiyorum arasam nerededir
Merak ediyorum
Şu asma köprüler kimindir

Lazım

“Zira”larla konuşmak lazım,
Grili krallıkların gölgelerinde
Janus’ün adı saklanmalı:
“*Hareketsizlikten*”
Uyumak lazım, sormak gerek soruları-
Korunmasız kaleler gibi düşünceler, düşünceliler
Fethetmek lazım

Andante

Kelimeler tekrarlanır

Daktilolu köşelerde:

Eski sesler yeni çehrelerle gülümser

Pantheon kapalıdır, La Sagrada belirsiz

Ve Bütün yollar uzundur

Gölgeler yavaş;

Bütün topraklar “çorak”tır-

Bir Reichstag fotoğrafı

Kurak, kırmızı

Çehre

Spencervari bir yaşam

Beklemeliyim gelecekten

Unutkan, hatta fazla unutkan;

Gülümsemeliyim, bilerek

Hatta bilmeliyim, bilerek

Ve istemeliyim

Unutkan bir çehreyle

Spencervari bir yaşam

Ekim

Bir Shestov acısı değil kesinlikle
Beni rahatsız, mutsuz eden;
Ne bariz bir hiçlik hissemekteyim,
Ne de gülünç bir Novalis sevdası-
Ve her ne kadar anlamak istemesem de,
Bireysel bir mantıkdışılık ağlıyor içimde:
Bir Atina-Kudüs hayaliyle
Kandırıyor aç, kurak kalbimi.

Kadehler

Sabah akşam ağlayıp, kızıl kadehlerde
Yaşadık hayatı, gezerek serbestçe-
Çalıştık, didindik bilmeden karanlığı
Ve gülüştük geceleri, ağlarken sabahları.

Bir kalemdi öldüren o sefil yaşamımızı,
Çoğu zaman yavaş ve soğuktu dokunaçları.
Onunla dolaştık birbirinin aynısı dünyaları,
Hepsi beyaz olmalıydı – Değişmezdi kadehler ne yazık.

Yalnız olduğumuz günler de oldu, Uykusuz günler-
Hep bir şeyler yapmak istediğimiz, ama yetmeyen geceler-
Karanlıkta kapandığını izlediğimiz ayın silüetleri-
Eski, pürüzsüz ve yanlıştı, biz görünmezlerin saatleri.

Yoklukta izlediğimiz milyonlar, kamaştırırdı gözlerimizi,
Beklerdik onların zindanlarına yerleşmeyi, son kez birleşmeyi-
Zarlar yuvarlanabilir, gözler yaşarabilir, hayat gülebilirdi;
Saatler ilerler, binalar yıkılır, ve ateşler ölümlerimizle sönerdi.

Bozuklar

Toprak yorgun, çürük ve
    Yüzen karanfiller
Sessiz, sessiz, sessiz olabildiğince;
    Bizimki
    Gömleksiz bir ateş,
    Gündelik bir küfür:
İşte sağlığımızın reçetesi bu-
    Rahatsız bir gün

Kıyamet

Bir gündüz ağladı

Ordinatsal bir düzlem ve

Olasılıksal bir çerçevede;

Köşe kenar iç içe geçiştii:

Bakışarak ve oturarak

Dokundular birbirlerine:

Kayıyordu gökyüzleri,

Her yıldızcık birer birer-

Düşüyordu işte birlikte bütün çılgınlık

Bir yazı, bir tura, bir yazı

Ötesizce, ahlaksızca birlikte...

Modernist

Hamsun okuyamadı hiç,
Yırtıktı, eskiydi sayfaları:
Bir kütüphane içinde
Yıkılıyordu hayaller
Ucuzdular
Şerefsizdiler
Bir ceza lazımdı
Güneşin altında
Düşey bir oyun misali

Eleřtiri

Yürüdü Pırerafayelitler koridorda
İleri geri
Konuřtular aynalardan

Çarpıntı

Saygın desenlerin
adımsal karışımları,
Birleşerek
güzelleştirirdi
tüysüz derisini;
Yatarken soğuklarda
üşüyen gözlerim kapalı,
Sanardım ki
uzaktadır o
ve onun hayalleri;
Binlerce kuyruk,
her biri diğerinden acınası,
Girerlerdi o
rüyalarım
gecesel silkintileri.
Uyandığımda görürdüm
solgun tutucu iğneleri,
Ve
endişelenirdim:
Ne zaman delinmişti gözlerim?

Kurt Vonnegut

Vonnegut güzel kelime

Vonnegut Vonnegut

Vonnegut Vonnegut Vonnegut

Vonnegut Vonnegut Vonnegut

Güzel kelime

Vonnegut Vonnegut

Vonnegut Vonnegut Vonnegut

Vonnegut güzel Vonnegut kelime

Vonnegut Vonnegut Vonnegut

Güzel kelime

Sanatınla

Sanatınla sık

Sık

Sık

Daha çok sık--

Dayana dayana

Devam et ve sık

Dayana dayana

Ah o Vahşiler

Karbon kalp kırıldı

Parçalandı bütün kafatası;

Oksijen sertçe yayıldı

Dağların taşların ötesine:

Gökler kesildi, kan yeşili bir bulut-

Yavaş yavaş yediler

Keşke daha çok yiyebilseydiler

Tatlıydı damarları

Boş Adamlar

Boş adamlarız biz

Boş işlere para sayan

Boş adamlarız biz

Nisan'ı zalim, Aralık'ı neşeli bulan

Hıyanetiz biz

Bir şeyleriz

Bakıp bakıp bağıyoruz

Boş adamlar gibi

Öylesine internetlerde

İki boyutlu yüzeylerde

Boş değilmişiz gibi

Sürünüp sürülüp duruyoruz

Frekans

Kırık tellerin merhametinde
Sessiz sevdaların kalesinde
İki-üç sayılı minarelerde
Dönüp duruyor köprüler sessizce
Sayılı baskılar yapıyorlar
Çok satıp çok alıyorlar
Para kazanıp para satıyorlar
İyi kötü şakalaşıyorlar
Duyuyor onları simitçi
Şöyle bir kesiyor uzaktan
Tedirgin
Ellerinde eski televizyonlar
Kaliteli devreler çok eski
Alıp satıp alıyorlar

Çirkin

En çirkin kelime oydu evet
Çok çirkindi gerçekten
Ve kullanmıyordu kimse
Ama seviyorlardı içten içe
İlginç bir kelimeydi kesinlikle
Evet
Çirkin ama güzel
Çirkinliği güzeldi aslında
O yüzden tanınırdı
O yüzden çirkindi
Nedense